

røre ved. Det samme gjaldt pladespilleren og pickuppen, der var sendt fra et eller andet sted langt væk. Det var meget tydeligt, at det var et rum, der betød meget. Omdrejningspunktet var musik, så det var lige fra starten en meget smittende lidenskab. Jeg kan huske, når jeg kom ned og fik lov at sidde på hans skød. Han insisterede på, at jeg skulle sidde lige mellem højttalerne. Altså præcis i midten, så han kunne finde på at sige, jeg skulle læne mit hoved en centimeter til den ene eller anden side, fortæller hun og sidder og justerer symbolsk på sin kæbe.

Faren forklarede hende en masse ting om, hvorfor musikken og instrumenterne lød, som de gjorde. Om hun kunne høre, hvor i rummet musikerne havde stået i forhold til hinanden i studiet. En masse detaljer, som hun ikke forstod noget som helst af som lille pige. Eller voksen kvinde.

Øjenåbner

- Vi lytter stadig til musik meget forskelligt, men lidenskab fascinerede mig, og jeg fornemmede hurtigt udtrykket i musikken, mens min far gik efter optagelsen og detaljer i lyden. Jeg kunne enormt godt lide at lytte til Donovan og Dylan, som blev sunget med en lidt melankolsk stemme. Det var dog Tracy Chapman, der blev den helt store øjenåbner for mig, husker Tina Dickow.

Det var netop med den amerikanske sangerinde, at far og datter snublede over en plade, de begge tændte på.

- Den lød vanvittigt godt og havde nogle smukke sange, så der var noget for os begge to at gå på opdagelse i. I Chapman fandt jeg med det samme en soulmate, som jeg så godt nok troede var en ham, indrømmer Tina Dickow.

Gennem karrieren har Tina Dickows far doneret masser af velmenende råd om, hvordan hun skal indspille. Desværre bliver rådene sjældent fulgt. Men det skyldes mere pladebranchen end hendes fars viden.

- I dag skal musik holdes op mod alt det andet musik, der spilles i radioen. Og der er nogle bestemte mekanismer, der bruges for at få musikken til at spille højt på mindre højttalere. De ting er jo bandlyst i min fars high fidelity-verden, så mine plader er lige lovligt komprimerede til hans smag, selv om de bestemt ikke hører til de værste, fortæller Tina Dickow.

